

Tato práce má za úkol představit život a dílo jednoho z nejpozoruhodnějších autorů, českého židovského spisovatele Jiřího Langer (1894 Praha - 1943 Tel Aviv). Kromě češtiny se Langer umělecky vyjadřoval především hebrejsky a německy, přesto jsem si ho dovolila označit jako spisovatele českého, jehož především pražské prostředí formovalo. Druhým prvkem vytváření jeho osobnosti i díla byla chasidská zkušenost. Jiří Langer vstoupil do literatury knihou Erotika kabbaly (1923) a dalšími odbornými judaistickými statěmi, v prvním období ovlivněn Freudem. Vrcholné dílo, které publikoval česky roku 1937, bylo Devět bran - pozoruhodná sbírka chasidských legend, která dodnes nemá v literárním světě obdoby. Roku 1938 ještě stihl vydat odbornou publikaci Talmud. Ukázky a dějiny. - a to především jako příručku pro české úředníky v Haliči. Své překladatelské i básnické umění prokázal při sestavování antologie hebrejského básnictví 10. - 19. století, které příznačně nazval Zpěvy zavržených (1938). Poslední dvě knihy, které vydal, byly hebrejsky psané básnické sbírky. První publikoval ještě v Praze pod jménem Pijutim ve sire jedidut (1929) - Básně a písně přátelství a druhou v Palestině, Meat cori (1943) - Troška balšámu. V okruhu jeho přátel byli: Franz Kafka, Max Brod či Dov Sadan. Avšak byl to bratr František, který mu byl v posledních letech života oporou a díky komu se o Jiřím Langerovi dochovaly cenné vzpomínky a informace. Nebýt Langerových Devíti bran, nemohl by v mysli čtenářů znovu a znovu ožít kouzelný a nenávratně ztracený svět chasidů.